

Mosterd

Staatssecretaris **Vliegenthart**: U hebt dus al een conclusie getrokken voordat duidelijk is of het ook daadwerkelijk kan.

De heer **Mosterd** (CDA): Als u de Kamer kunt aangeven dat het onmogelijk is, horen wij dat graag. Dan zullen wij misschien moeten overgaan tot de next-best-oplossing.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Als dit de route is, zou het wellicht in de rede hebben gelegen om een motie in te dienen waarin wordt gevraagd naar de precieze voetangels en klemmen bij de eventuele integratie. In uw motie lees ik: op zo kort mogelijke termijn. Nu is er vandaag nogal aangedrongen op uitbreiding van de wet op korte termijn. Ik mag toch hopen dat u eventuele integratie ondergeschikt vindt aan de termijn voor eventuele uitbreiding van de wet? Ik zou niet graag zien dat wij de techniek laten voorgaan op de inhoud van concrete rechten.

De heer **Mosterd** (CDA): Ik heb zo-even al aangegeven dat dit uitgangspunt voor ons is en blijft.

De **voorzitter**: Ten slotte geef ik het woord aan mevrouw Terpstra, die ik overigens dank voor haar bereidwilligheid om, toen er zich een probleem voordeed, tijdens dit debat even waar te nemen als voorzitter. Op zich is dat ongebruikelijk, maar daarom niet minder gewaardeerd.

Van deze gelegenheid maak ik gebruik om mede te delen dat, na overleg via de griffier met de staatssecretaris, op mijn initiatief is afgesproken dat de beantwoording volgende week plaatsvindt. Dit, met het oog op de gezondheid van de staatssecretaris.

□

Mevrouw **Terpstra** (VVD): Voorzitter. Ik ben blij dat ik de Kamer uit een klein praktisch probleem kon helpen. Ik weet dat het ongebruikelijk is, maar soms moet je alleen maar pragmatisch zijn.

Ik dank de staatssecretaris hartelijk voor haar beantwoording. Bij de opmerking van de voorzitter over haar gezondheidstoestand moest ik denken aan een debat van ongeveer vier jaar geleden, waarin ik ongeveer in dezelfde situatie verkeerde als de staatssecretaris nu. Het Kamerlid Vliegenthart was toen buitengewoon

coulant door slechts een heel kort betoog te houden. Alleen al daarom zal ik nu echt heel kort spreken. Zeker korter dan ik van plan was en men van mij gewend is.

Ik heb gesproken over een mijlpaal, een mijlpaaltje, dat is bereikt ondanks alle ongeduld over wat wij verder nog willen aanbouwen, inbouwen en integreren. Ik ben blij dat dit de staatssecretaris nog is overkomen. Ik complimenteer niet alleen haar daarmee. Mijn lof breid ik ook uit naar alle ambtenaren van het verleden en het heden. Juist die ambtenaren hebben er geweldig aan getrokken. Dat geldt ook voor ingehuurde freelance medewerkers, zoals de auteur van de proeve, mevrouw mr. Evenhuis. Ook haar wil ik bij de lof betrekken. Ik weet hoe het departement hier met verve aan heeft gesleurd. Chapeau, dames en heren!

Het is lastig om een gedetailleerde inschatting te maken van de verdere uitbreiding en in- en aanbouw. Toch is het goed om nog eens te benadrukken dat het niet alleen gaat om extra kosten, maar ook om heel veel baten. Niet alleen materieel – de grotere participatie van mensen met een handicap of een belemmering op de arbeidsmarkt – maar ook immaterieel. Het gaat om de kwaliteit van leven van individuen en om de kwaliteit van de samenleving, die dan ook een samenleving is voor ons allen; voor mensen als wij, zoals ik het in eerste termijn zei.

Het lijkt mij goed dat de Kamer signalen geeft aan het volgende kabinet. In dat verband is het goed dat de Kamer zich uitspreekt over een taakstellend tijdpad, een inventarisatie en dergelijke. Moties op die punten zijn mede door mij ondertekend. Hoe nu verder? Wat willen wij verder? Het eindideaal is destijds neergelegd in de motie-Passtoors. Daar is geen jota op af te dingen. Ik hoop dat dit zal worden gerealiseerd.

In mijn amendement op stuk nr. 11 stel ik voor, aan artikel 3, tweede lid, na "objectief wordt gerechtvaardigd" toe te voegen "dan wel op grond van wezenlijke functievereisten". Wij hebben daarover in het antwoord in eerste termijn van de staatssecretaris uitvoerig gedebatteerd. Het kan nu zijn: het glas is half vol of het glas is half leeg. De staatssecretaris zei met mij dat haar woorden onderdeel uitmaken van de beraadslagingen en daarmee van de hele wets-

geschiedenis en dat de interpretatie van "wezenlijke functievereisten" dan ook vastligt. Dat was mijn bedoeling met de indiening van mijn amendement. Aangezien de EG-richtlijn de bevoegdheid geeft en niet verplichtend oplegt, vind ik de interpretatie die nu in de Handelingen vastligt al zo exact dat ik mijn amendement op stuk nr. 11 intrek.

De **voorzitter**: Het amendement-Terpstra (stuk nr. 11) is ingetrokken.

De staatssecretaris zal volgende week antwoorden. Wij wensen haar sterkte met haar rugproblemen en een snelle genezing daarvan.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 13.16 uur tot 14.00 uur geschorst.

□

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede dat het wetsvoorstel Wet op het LSOP en het politieonderwijs (28046), dat voor het einde van de middag op de agenda stond, om een aantal praktische redenen van de agenda van vandaag is afgevoerd en aan de agenda van volgende week zal worden toegevoegd.

Ik deel aan de Kamer mede dat er, mede in het licht van de vorige mededeling, volgende week ook in de avonden zal worden vergaderd.

Verder deel ik mee dat volgende week, naast de reguliere stemmingen op dinsdag, ook op donderdag aan het slot van de vergadering, zoals dit gebruikelijk is voordat er een reces begint, stemmingen zullen plaatsvinden.

Het woord is aan mevrouw Giskes.

Mevrouw **Giskes** (D66): Voorzitter. Vandaag bleek mij dat er duidelijke signalen zijn dat de minister van Verkeer en Waterstaat langs allerlei

Voorzitter

wegen toch nog weer een extra bijdrage aan de Noord-Zuidlijn in Amsterdam vrijgemaakt heeft. Dat staat onzes inziens haaks op de afspraak die er tot op heden was, namelijk dat er een eenmalige afspraak is gemaakt over het bedrag dat erbij gelegd wordt. Daarom zou ik de minister willen vragen ons een brief te sturen, waarin aangegeven wordt hoe dit precies zit en of die berichten kloppen. Voorts verzoek ik, deze brief vóór morgenochtend 10.00 uur bij ons te doen zijn, opdat wij dan in een procedurevergadering als commissie voor Verkeer en Waterstaat nog even, in samenhang met een aantal onderwerpen, kunnen kijken hoe wij hier verder mee omgaan.

Er is mij zo-even gezegd dat er twee weken geleden al een soortgelijke vraag richting de minister is gegaan. Welnu, dat mag allemaal als één pakket terugkomen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder aan de minister van Verkeer en Waterstaat.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Koopmans.

De heer **Koopmans** (CDA): Voorzitter. Ik zou u willen vragen om het verslag van het algemeen overleg inzake knelgevallen varkenshouderij, dat wij gisteren hebben gevoerd, op de agenda te zetten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, dit verzoek in te willigen en het verslag van het algemeen overleg varkenshouderij toe te voegen aan de agenda van volgende week.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Hofstra.

De heer **Hofstra** (VVD): Voorzitter. Als fungerend voorzitter van de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer kan ik u melden dat wij hedenochtend een algemeen overleg hadden met de minister over de handhaving van het ruimtelijke orderingsbeleid, met een bijzonder accent op de NAVO-basis Geilenkir-

chen. Wij zouden graag het verslag van dit algemeen overleg volgende week op de plenaire agenda geplaatst willen zien.

De **voorzitter**: Ik stel voor, dit verzoek in te willigen en het verslag van dit algemeen overleg eveneens toe te voegen aan de agenda van volgende week. Er komt nog een nader bericht over het tijdstip waarop het aan de orde kan komen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het voorstel van wet van de leden Duivesteijn en Van Gent houdende wijziging van de Huurprijzenwet woonruimte en de Wet op de huurcommissies (begrenzing van de huurharmonisatie) (25796).**

(Zie vergadering van 30 augustus 2000.)

De algemene beraadslaging wordt hervat.

De **voorzitter**: Ik wijs er volledigheidshalve op dat, naast de heer Duivesteijn, mevrouw Van Gent nu tot de initiatiefnemers van dit wetsvoorstel behoort.

Wij zijn toe aan de tweede termijn van de zijde van de Kamer. Het woord is aan de heer Van Bochove die, op zich is dit interessant, in deze tweede termijn zijn maidenspeech zal houden.

□

De heer **Van Bochove** (CDA): Voorzitter. Ruim vierenhalf jaar geleden, om precies te zijn op 4 december 1997, bereikte de Kamer een voorstel van wet houdende wijziging van de Huurprijzenwet woonruimte, enzovoort. Op 20 maart jl. ontving de Kamer de derde nota van wijziging. Komt de Kamer vandaag tot een finale afronding van de discussie en daardoor binnenkort wellicht tot besluitvorming over het voorliggende voorstel van wet van de leden Duivesteijn en Van der Burg, thans Duivesteijn en Van Gent, of is dit de volgende tussenstap in een voortdurend proces?

Was dit een voorstel van wet van de zijde van het kabinet geweest, dan had de CDA-fractie en naar ik

aanneem andere met haar aange drongen op controversieel verklaren van deze wet. In dit stadium van formatie spreken over voorliggende extra regulering – daar gaat het toch feitelijk inhoudelijk om – acht de CDA-fractie niet gewenst. Het CDA zou de opvatting hebben neergelegd hierover met een nieuw kabinet en met nieuwe bewindslieden te willen discussiëren. Aangezien het hier om een initiatiefwetsvoorstel gaat, is controversieel verklaren niet mogelijk en hebben de initiatiefnemers de vrijheid genomen het gevoelen van de Kamer hierover te vragen.

De beperking van de huurharmonisatie die nu aan de orde is, gaat ervan uit dat de sector – dat zijn de verhuurders – niet in staat is zelfregulerend en zelfcorrigerend op te treden, al dan niet in goed overleg met de gemeentebesturen. Dit wetsvoorstel is het verkeerde signaal richting de sector: maatschappelijk ondernemen prima, maar dan centraal gestuurd vanuit Den Haag. Op voorhand blijkt daaruit geen vertrouwen.

De bedoeling van de initiatiefnemers, het in voldoende mate beschikbaar zijn van huurwoningen voor de zogenoemde doelgroepen van beleid, heeft de steun van de CDA-fractie, mede met het oog op de omvang van de uitgaven voor de huursubsidie, het hiervoor gekozen middel op dit moment niet. Immers, het middel staat haaks op het ingezette beleid. Het is dus te vroeg. De sector en de gemeentebesturen zijn prima in staat – ik spreek ook uit eigen ervaring – om door middel van zogenoemde prestatieafspraken de omvang van de goedkope voorraad vast te leggen. Hiervoor worden goede methoden ontwikkeld. Daarbij wordt gekeken naar de korte termijn en de langere termijn. Afspraken over bijsturing en de wijze waarop deze bijsturing moet plaatsvinden worden inmiddels ook al gemaakt. Natuurlijk vraagt dat om goede afstemming op basis van beleidsafspraken in de gemeenten en mogelijk op regionaal niveau. Natuurlijk vraagt dat om strategisch voorraadbeheer bij de verhuurders. Een sector die op eigen benen wil staan en die tevens zelf voortdurend het maatschappelijk ondernemen als leidraad voor het hedendaagse handelen naar voren brengt, moet deze uitdaging zeker oppakken en via bijvoorbeeld convenanten of contracten met de lokale overheid tot